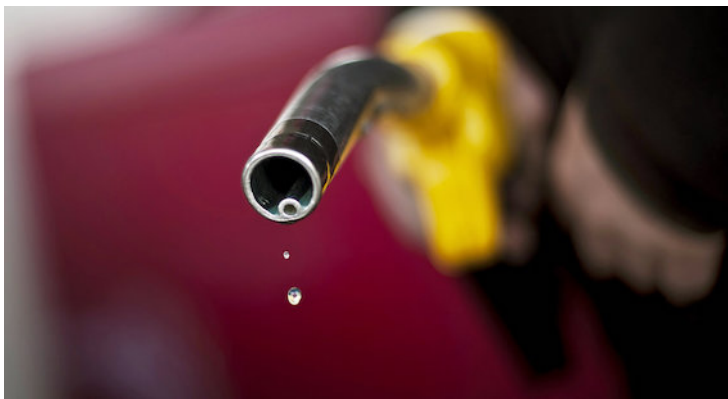

Bränsle till mediadrevet mot Kuba

Bränsle i mediadrevet mot Kuba

Det handlar inte om tyckanden och uppfattningar. Det är fakta: USA hotar sedan flera månader med sanktioner mot fartyg och rederier som transporterar olja till Kuba. Det har resulterat i bränslebrist. Konsekvensen är att befolkningen lider av elavbrott och haltande transporter.

Det handlar inte om en analys. Det är genomdrivet: Trump har godkänt alltfler restriktioner mot resor till Kuba. Exempelvis förbjuds kryssningsfartyg. Konsekvensen är att små privata restauranger har gått i konkurs. Inkomsterna från turismen har minskat, vilket drabbar statens budget för hälsovård, kultur och bostad.

Det handlar inte om tolkningar. Det är lagstadgat: Vita Huset har skurit ner tillåtna penningöverföringar från familjemedlemmar i USA till Kuba med hälften. Konsekvensen är att hela familjer ser sin levnadsstandard sjunka.

Det handlar inte om spekulationer. Det är realiteten: USA hotar det internationella bankväsendet och bankerna nekar därför att göra transfereringar med Kuba. Leverantörer, rederier och försäkringsbolag höjer sina premier. Kubas kostnader för import rusar i höjden. Dessutom har Washington framtvingat uppsägning av kontrakt som Kuba har med andra länder för hälsovårdssamarbete. De pengar som Kuba får in på detta går till att finansiera Kubas hälsovårdssystem.

Detta är bara några av de metoder som det skoningslösa kriget mot Kuba innebär och som slår direkt mot befolkningen.

Men vad gör de stora medierna? De tystar fakta, döljer handlingar eller omtolkar sanningen. Precis som propagandaorgan gör i krig.

Då blir inte den skyldige mot denna sadism inte Donald Trump, utan den kubanska regeringen. Den sägs utnyttja krigsåtgärderna mot landet som ursäkt för ?sin egen ineffektivitet?. Det kan vi läsa i spanska dagstidningen ABC. Det skriver skadeglatt om: ?Oändliga köer för att köpa bensin.? Eller: ?Misär i Kuba?. En tidning som dessutom kritiserar EU för att det skrivit under ett samarbetsavtal med den ?repressiva regimen? i Havanna.

Precis som den klassiska journalistiken i Miami. Där sällar sig El Nuevo Herald till firandet av belägringen: ?Turismen till Kuba registrerar en kraftig nedgång och hotellbeläggningarna rasar.? Den skyldige till sanktionerna mot turismen? Donald Trump? Nej då, det är förstås den kubanska regeringen.

Den spanska pressen, som i vanliga fall är megafon för företagsintressen, förtiger märkligt nog de skador som Helms-Burtonlagen och blockaden innebär för spanska företag. Hela den fientlighet och aggressivitet som ständigt visas Kuba och dess regering blir plötsligt ?neutral journalistik? när pressen ska informera om dessa blockadlagar. Det är lagar som är oöverträffade av de värsta maffiaanspråken i sina krav på maktfullkomlighet.

Precis som ABC rättfärdigar dagstidningen El Mundo kvävningen av ön i en ledare med rubriken 'Kuba' ett elände utan slut?. Långt ifrån att kritisera de uppenbara försöken att svälta ett folk till underkastelse, så riktar tidningens redaktör Francisco Rosell hela sin avsky och sitt hat mot Kubas regering. Denna betecknar han som en 'kommunistisk diktatur?', 'karibisk despoti?' och 'parasitär tyranni?' med en 'kriminell ideologi?'.

Men den 'kriminella ideologin?' är precis vad hans tidning står för. Redaktionen agerar precis som vad den är: en aktiv part i kriget mot det kubanska 'och venezolanska' folket.

Cubainformacion 190920 (med utförliga källhänvisningar i originalet)

Bränslebrist påverkar vardagslivet i Kuba

Kubas akuta bränslebrist märks. Universiteten har ändrat scheman på grund av energikrisen. För att möta den förlamande blockaden tar man till användning av oxar inom jordbruket och vedeldning i ugnar. Bränslebristen orsakar långa köar till bussarna i Havanna, rapporterar Reuters. Vissa får vänta i timtal. Bilar som kör åt statliga företag måste erbjuda lift.

Bristerna är väntade och diskuterades nyligen på TV av landets president Miguel Diaz Canel. Kubanerna kunde vänta sig brist på diesel och begränsad offentlig transport under månaden, liksom elavbrott. Samtidigt försäkrades att situationen inte skulle bli så illa som under den s.k. Specialperioden, Kubas ekonomiska kris efter Sovjetunionens sammanbrott. Bristerna nu beror på USA:s sanktioner och krisen i Venezuela.

De kubanska universiteten känner också av bristerna, rapporterar OnCuba. Enligt Kubas vice utbildningsminister ska universiteten begränsa antalet klasser där studenterna måste vara fysiskt närvarande. Man ska utnyttja IT och anpassa scheman för att ta vara på dagsljuset. Hon sade också att skolorna ska genomgå viss decentralisering med vissa elever som undervisas i mindre, lokala grupper enligt kapaciteten på varje ställe.

Traktorer ska ersättas med oxar och gas med ved vid vissa bagerier. Den begränsade tillgången på drivmedel ges i första hand till prioriterade områden och service. Här ingår turistnäringen, som bidrar med hårdvaluta till Kubas ekonomi. Arbetare inom byggnads- och andra statliga sektorer har fått ledigt på grund av brist på allmänna transporter och drivmedel till maskinerna. Ett stålverk stängde nyligen och cementfabriker begränsar produktionen. Köerna för att köpa gas är långa i Havanna, och sträcker sig flera kvarter. En del sover i sina bilar för att behålla sin plats i kön.

[Det är så här USA 'hjälp' det kubanska folket?, som Trump uttrycker det].

Cuba Central Team 190920, Cubainformacion 190920

Gasolina mediática contra Cuba